

Благословіння

Борис Олійник

В горньому граєві
райдуга
В сім кольорів не згоря.
Світе, Європо,
возрадуйся:
Сходить новітня зоря!

Миром, і хлібом, і злагою
Під тулумбасовий грім
Разом з святою Елладою
Вічний віта її Рим!

Світе єдиний, не куплений, –
Руки, мов крила, здійми,
Ніжно, як батько, із купелі
Юну державу прийми!

Дивна коса,
як мальована,
В'ється ще з Київ-Русі...
Звідки ж ця сиво-згорьована
Нитка
у карій косі?

О, не питайте,
брати, її...
Там, з-під її сивини, –
Вихрипи коней Батієвих,
Зорані списом лани.

Отчі святині споганені,
Храми плюндровані вщерть.
Через віки заарканену
Мову рокують на смерть.
Та з попелища диявола –
Горня, свята і земна –
Самовідродженням явленням

Вічно вставала вона.

Горем її не оковано,
В серце не вкралася лють.
Співом, ласкавою мовою
Всяк обдаровує люд.

Люди, всією родиною
Браму відкрийте з добром
Перед моєю Вкраїною,
Перед живлющим Дніпром!

Родові не переводиться,
Бджоли гуртують рої.
Тихо сама Богородиця
Благословляє її.